

..กระดูกหัก..

กระดูกหักเป็นภาวะที่พบได้บ่อยทั้งในเด็กผู้ใหญ่ แบ่งเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ

①. กระดูกหักชนิดธรรมดา มีอาการกระดูกหักเพียงอย่างเดียว ไม่มีบาดแผลที่ผิวหนัง และไม่มีกระดูกโผล่ออกนอกผิวหนัง

②. กระดูกหักชนิดซับซ้อน หรือมีบาดแผล จะมีบาดแผลลึกถึงกระดูกหรือกระดูกหักที่มแทงทะลุออกนอกเนื้อ คือเป็นชนิดรุนแรง อาจทำให้ตกละเอียดรุนแรง เส้นประสาทถูกทำลายหรือติดเชื้อง่าย เป็นสาเหตุที่ทำให้สูญเสียแขนขาได้

สาเหตุ

1. บาดเจ็บจากการหกล้ม รถคว่ำ รถชน
2. กระดูกเสื่อม ผุ เปราะ ในผู้สูงอายุ

อาการ

บริเวณที่หัก มีลักษณะบวม เขียวช้ำ เจ็บปวดเวลาเคลื่อนไหวหรือกดถูก ผิดรูปร่าง โกงงอ หรือสั้นกว่าข้างที่ดี

อาการแทรกซ้อน

หากได้รับการรักษาไม่ถูกต้อง อาจทำให้กระดูกที่หักต่อกันได้ไม่ดี แขนขาโก่งได้ หลอดเลือดแดงฉีก ตกละเอียดรุนแรงถึงข้อศอก เส้นประสาทฉีกขาด เป็นอัมพาตและชาได้ ติดเชื้อรุนแรงกลายเป็นโลหิตเป็นพิษ เยื่อกระดูกอักเสบเรื้อรัง

การรักษา

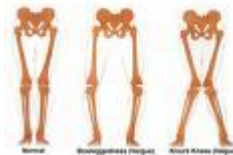
◆ หากสงสัยกระดูกหักควรส่งโรงพยาบาล ควรให้การปฐมพยาบาล เช่น ห้ามเลือด ยึดตรึงหรือตามกระดูกส่วนที่หัก

◆ การรักษาโดยดัดกระดูกให้เข้าที่แล้วใส่เฝือกปูนพลาสติกหรือเฝือก

◆ กระดูกต้นขาใช้น้ำหนักถ่วงดึงให้กระดูกเข้าที่ ผู้ป่วยอาจต้องนอนนิ่ง ๆ อยู่เป็นสัปดาห์

◆ ผ่าตัดโดยใช้เหล็กตามกระดูก

◆ รายที่มีกระดูกหักแหลกละเอียดหรือมีบาดแผลเหวอะหวะที่อาจเสี่ยงต่อการติดเชื้อรุนแรง อาจต้องรักษาโดยการตัดแขน, ขา

ข้อแนะนำ

①. กระดูกที่หักสามารถต่อกันได้เอง โดยธรรมชาติ การรักษาจึงอยู่ที่การดัดกระดูกให้เข้าที่และตรึง (ตามหรือเข้าเฝือก) ไว้ อย่าเลื่อนจากแนวปกติ รอให้กระดูกต่อกันเองจนสนิทกินเวลา 1 – 3 เดือน ขึ้นอยู่กับอายุ (เด็กหายเร็วกว่าผู้ใหญ่) ตำแหน่งที่หัก (แขนหายเร็วกว่าขา) และลักษณะของกระดูก

②. การรักษาทั้งหมดรักษากระดูกแผนโบราณ ถ้าเป็นกระดูกหักชนิดธรรมดา และไม่รุนแรง อาจได้ผลดี แต่ถ้าเป็นชนิดรุนแรงกระดูกอาจต่อกันได้ แต่อาจทำให้แขนขาโก่งหรือใช้การไม่ได้

การดูแลขณะเข้าเฝือก

- ①. หลังใส่เฝือก 1 วัน ควรกลับมาตรวจเช็คเฝือกที่โรงพยาบาล เนื่องจากอาจจะมีอาการบวมของอวัยวะส่วนนั้น ๆ อาจทำให้เกิดอาการปวด ชา เกิดอันตรายต่อหลอดเลือดและเส้นประสาท
- ②. ควรให้อวัยวะส่วนที่เข้าเฝือกอยู่ในตำแหน่งที่สูง เช่น มือ ข้อมือ ควรมีผ้าคล้องไว้ไม่ให้ปลายแขนห้อยลงล่าง ซึ่งจะทำให้บวมมากขึ้น หากเป็นที่เท้า ชา ถ้าอยู่ในท่านอนควรมีหมอนหรือผ้าบาง ๆ รองส้นเท้า เพื่อให้ปลายเท้าสูงขึ้นเล็กน้อย ไม่ควรนั่งห้อยเท้านาน ๆ หรืออาจวางเท้าบนเก้าอี้กึ่งตัวหนึ่งเพื่อไม่ให้เท้าตก
- ③. ควรระวังอย่าให้เฝือกถูกน้ำ เพราะจะทำให้เฝือกชำรุดได้ หรือผิวหนังบริเวณเข้าเฝือกอับชื้น
- ④. ควรให้อวัยวะส่วนปลายของเฝือกได้มีการเคลื่อนไหวบ่อย ๆ เช่น กำ - แแบมือ บ่อย ๆ หรือขยับปลายนิ้วเท้า เพื่อให้ระบบไหลเวียนเลือดดี

- ⑤. การมีการเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณอวัยวะส่วนที่เข้าเฝือก เพื่อให้กล้ามเนื้อแข็งแรง ป้องกันกล้ามเนื้อลีบ
- ⑥. ถ้าเกิดอาการคันผิวหนังบริเวณใส่เฝือก เนื่องจากเฝือกชื้น ความสกปรกภายในเฝือก ซึ่งผู้ที่ใส่เฝือกควรระมัดระวังอย่าให้มีเศษผงฝุ่น หรือเหงื่อออกมาก ถ้าเกิดอาการคันให้ใช้พัดลมเป่าช่องว่างระหว่างเฝือกและอวัยวะส่วนนั้น เพื่อให้เฝือกแห้ง หากไม่ดีขึ้น ใช้ผงแป้ง สเปรย์สำหรับฉีดในเฝือก เพื่อช่วยอาการคัน หรือรับประทานยาแก้คัน หากไม่ดีขึ้นมาโรงพยาบาลเพื่อเปลี่ยนเฝือก
- ⑦. ขณะใส่เฝือก ทำงานได้เท่าที่ทำได้ แต่หากเป็นงานที่อันตราย เช่น ขับรถ ดูแลเครื่องจักร ไม่ควรทำเพราะอาจเกิดอุบัติเหตุและอันตรายได้
- ⑧. ขณะใส่เฝือก ไม่ควรวิ่ง เล่นกีฬา เนื่องจากจะทำให้แรงสั่นสะเทือนในตำแหน่งที่หักเกิดการเคลื่อนตัวผิดรูปได้ และอาจทำให้เฝือกสกปรก หลวม คับ เนื่องจากมีเหงื่อออกมาก สำลีบุชั้นในลึบทำให้เกิดการหลวมของเฝือก
- ⑨. หากเกิดอาการปวด บวม ชา ควรมาโรงพยาบาลทันที เพื่อการแก้ไข
- ⑩. หากเฝือกชำรุด หลวม สกปรก คับภายในเฝือกมาก ควรมาเปลี่ยนเฝือกที่โรงพยาบาล

กระดูกหัก และการดูแลขณะเข้าเฝือก

ด้วยความปรารถนาดี..
โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช
โทรศัพท์ 0 - 7534 - 0250 ต่อ 2021
โทรสาร 0 - 7534 - 3066

